

INVESTERARMEDDELANDE

1. Information om Oma Sparbank Abp

Detta meddelande innehåller de förhandsuppgifter som krävs enligt EU:s direktiv om marknader för finansiella instrument (MiFID II) samt tillhörande EU-bestämmelser och nationell lagstiftning, som ska ges till investerare innan en investeringstjänst eller sidotjänst erbjuds.

Alla förhandsuppgifter, avtalsvillkor och kundbetjäning ges på finska. På avtalen tillämpas finsk lag och uppgifterna ges i enlighet med Finlands lagstiftning.

1.1 Information om tjänsteleverantören och dess övervakare

Oma Sparbank Abp 2231936-2 (hädanefter "banken") har beviljats ett giltigt verksamhetstillstånd enligt kreditinstitutslagen att bedriva kreditinstitutsverksamhet samt investerings- och sidoverksamhet enligt lagen om investeringstjänster. Bankens verksamhet övervakas av Finansinspektionen, Snellmansgatan 6, PB 103, 00101 Helsingfors.

Kontaktuppgifterna till Oma Sparbanks kontor finns på www.omasp.fi.

Banken erbjuder förmedling av order och placeringsrådgivning som investeringstjänster, som är av icke-oberoende karaktär. Detta innebär i praktiken att placeringsrådgivningen inte grundar sig på en bred och opartisk analys av olika finansiella instrument, utan är huvudsakligen begränsad till bankens egna produkter eller produkter som tillhandahålls av bolag som banken har nära förbindelser med. Mer information om produkterna och tjänsterna som tillhandahålls av banken finns på omasp.fi.

Oma Sparbank fungerar som ombud åt Sb-Livförsäkring Ab. Banken företräder därutöver följande försäkringsbolag: AXA, Chubb.

1.2 Ersättningsfonden för investerarskydd

Banken hör till ersättningsfonden för investerarskydd. Att höra till ersättningsfonden är obligatoriskt för alla finländska värdepappersföretag och finländska kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster.

Syftet med ersättningsfonden är att trygga de fordringar som investerare, vilka omfattas av ersättningsfondens skydd, har hos de värdepappersföretag och kreditinstitut som är medlemmar i fonden, i händelse av en medlems insolvens, om medlemmen inte kan betala investerarens fordringar i enlighet med avtalet. Ersättningsfonden ersätter fordringarna för investerare som kategoriseras som icke-professionella.

Ersättningsfonden ersätter inte sådana förluster som exempelvis beror på nedgångar i aktiekurser eller felaktiga investeringsbeslut, så kunden ansvarar fortfarande för konsekvenserna av sina egna investeringsbeslut.

Ersättningsfondens skydd omfattar inte till exempel placeringsfondverksamhet, investeringsanknutna försäkringar eller banksättningar (den sistnämnda täcks i regel av insättningsgarantifonden).

Ersättningsbeloppet som betalas ut till investeraren är 90 % av dennes fordringar på värdepappersföretaget eller kreditinstitutet i fråga, dock högst 20 000 euro. Ersättningen beräknas enligt marknadsvärdet vid det datum då

Finansinspektionen fattade beslut om ersättningskyldighet eller då värdepappersföretaget eller kreditinstitutet blev föremål för ett insolvensförfarande, beroende på vilket datum som är tidigare.

1.3 Insättningsgarantifonden

Banken hör till insättningsgarantifonden. Insättningsgarantifonden säkrar bankens insättares fordringar hos banken om banken inte själv kan betala medlen till kunden. Insättarens medel är skyddade upp till 100 000 euro. Mer information om insättningsgarantifonden finns på webbplatsen för Verket för finansiell stabilitet: www.rvv.fi

1.3.1 Ersättningsfondens förhållande till insättningsgarantifonden

Om kreditinstitutet på grund av insolvens inte kan betala fordringar som finns på insättarens konto hos kreditinstitutet eller insättarens ostridiga och förfallna fordringar som ännu inte har krediterats insättarens konto, betalas fordringarna ur insättningsgarantifondens medel. Fordringarna omfattas av gällande insättningsgaranti i den omfattning som fastställs i lag.

Ersättningsfonden säkrar dock ovannämnda fordringar ifall kontot enligt avtalet mellan kreditinstitutet och investeraren enbart kan användas för en investeringstjänst eller förvaringstjänst.

Kundens medel omfattas av antingen insättningsgarantifonden eller ersättningsfonden, och samma medel kan inte omfattas av dubbla skydd.

1.4 Förvaring av kundmedel

Kundmedlen förvaras i första hand på ett konto i kundens namn hos banken. Mer detaljerad information finns i kontoavtalsvillkoren. Kundmedlen kan alternativt tillfälligt förvaras på bankens kundmedelskonto.

Kundmedlen förvaras separat från varandra och separat från bankens medel. Fysiska värdepapper förvaras separat från Oma Sparbanks egna värdepapper.

Kundernas inhemska fondandelar förvaras i fondandelsregistret som upprätthålls av fondbolaget i fråga. Placeringsfondernas förmögenhet hålls separat från förmögenheten i det fondbolag som förvaltar fonden och fondernas förmögenhet kan således inte användas för att täcka fondbolagets egna ansvar.

Varje placeringsfonds medel förvaras separat från andra fonder, fondbolagets och förvaringsinstitutets medel.

1.5 Hantering av kundrespons

Banken tar emot muntlig och skriftlig respons från kunder angående tjänsterna som tillhandahålls kunderna. Positiv och negativ respons registreras i bankens datasystem och sparas i systemet under en skälig tid.

1.6 Principer för identifiering och förebyggande av intressekonflikter

Med intressekonflikt avses en exceptionell situation till exempel mellan kunden och banken i samband med tillhandahållandet av en investeringstjänst, där situationen medför en betydande risk för kundens intressen. En intressekonflikt kan även uppkomma mellan banken och dess personal eller mellan två kunder.

En situation kan medföra en intressekonflikt exempelvis om banken eller en av dess anställda eller en annan kund hos banken har en fördel eller ett intresse i tjänsten i

fråga som avviker från den andras fördel eller intresse.

Banken strävar i första hand efter att identifiera och aktivt förebygga eventuella intressekonflikter bland annat med hjälp av olika organisatoriska och administrativa åtgärder. Åtgärderna varierar beroende på vilken verksamhet eller tjänst det är frågan om. Vanliga åtgärder är bland annat

- att förhindra och övervaka utbyte av information mellan personer eller funktioner, till exempel genom att ha separata datasystem och användarbehörigheter
- ändamålsenlig separation av funktioner och lokaler
- regler för personalens och ledningens handelsverksamhet
- principer och etiska riktlinjer för personalens och ledningens bisysslor.

Efterlevnaden av ovanstående principer övervakas regelbundet inom banken. Banken fäster särskild uppmärksamhet vid identifiering och förebyggande av intressekonflikter i samband med placeringsrådgivning, investeringsanalys, förmögenhetsförvaltning, förmedling av order och emissionstjänster.

Om en intressekonflikt inte kan undvikas trots ovanstående åtgärder, informeras kunden om intressekonfliktens art samt anledningarna till intressekonflikten innan transaktionen genomförs. Kunden överväger själv huruvida hen vill att transaktionen ska genomföras trots intressekonflikten som hen har informerats om. När en intressekonflikt föreligger kan banken även vägra att tillhandahålla en investeringstjänst. Banken granskar innehållet i principerna för intressekonflikter regelbundet och säkerställer att det hålls uppdaterat.

1.7 Provisioner och incitament

Med incitament avses ersättningar, provisioner och andra förmåner från en samarbetspartner i samband med tillhandahållandet av investeringstjänster.

1.8 Banken kan ta emot incitament från sina samarbetspartners

Kunden ges information om mängden incitament relaterade till tjänsten eller deras beräkningsmetod separat, och informationen ges innan tjänsten utförs.

Banken får en andel av tecknings- och inlösenprovisionerna för fonderna som banken säljer samt en andel av fondernas förvaltningsprovisioner. Dessutom får banken en andel av försäljnings- och förvaltningsprovisionen för de försäkringsbaserade investeringsprodukter som banken säljer. Bankens andel är en överenskommen procentandel av provisionen som fondbolaget eller försäkringsbolaget tar ut. För LS-pensionsavtal får banken en förvaltnings- och uttagsavgift samt normala provisioner för investeringsobjekten nedan.

Syftet med de incitament som banken tar emot är att förbättra kvaliteten på tjänsten som erbjuds kunden. Till exempel kan en skraddarsydd investeringstjänst som erbjuds kunden årligen anses vara en form av tjänst på högre nivå. Med incitament möjliggörs även utveckling av effektivare systemlösningar, processer och produkter samt utbildning av personalen, vilket bidrar till bättre service för kunderna.

Banken uppstår en avgift för sin verksamhet enligt gällande tjänsteprislista eller en med kunden separat överenskommen provision eller avgift samt kostnader

relaterade till utförandet av ordern. Om inget pris har angetts i prislistan för en åtgärd, kan banken uppstå kostnaderna som åtgärden orsakat och en skälig avgift.

Innan en order förmedlas ges kunden en separat kostnadsbilaga som innehåller exakta uppgifter om alla kostnader för det finansiella instrumentet eller den övriga investeringsprodukten som rekommenderas, där uppgifterna anges i procent och euro. Därutöver ges kunden en årlig efterhandsrapport av kostnaderna som denne har betalat, både i procent och euro.

1.9 Hållbarhet

Hållbar placeringsverksamhet innebär att man inom placeringar beaktar frågor som rör miljö, socialt ansvar och god förvaltnings sed, det vill säga så kallade ESG-faktorer (Environment, Social and Governance). När det gäller miljö handlar sådana frågor bland annat om hållbar utveckling, biologisk mångfald och energifrågor. Det samhällsrelaterade eller sociala ansvaret innebär att placeringar görs med beaktande av bland annat respekt för mänskliga rättigheter, personalpolitik, arbetsförhållanden och jämställdhet. God förvaltnings sed innebär bland annat bekämpning av korruption och mutor, styrelsens oberoende och ersättningar samt betalning av skatter.

I EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (EU 2019/2088) avses med hållbarhetsrisk en miljörelaterad, social eller förvaltningsrelaterad händelse eller situation som, om den förverkligas, skulle kunna ha en negativ inverkan på en investerings värde. Syftet med lagstiftningen om hållbarhetsrisker är att främja att kapital styrs mot hållbarare placeringsobjekt. Detta görs bland annat genom ökad öppenhet och transparens för placeringsprodukter ur hållbarhets- och ansvarsperspektiv.

Beaktande av ESG-faktorer i placeringsverksamheten främjar identifiering av möjligheter relaterade till placeringsobjekt samt riskhantering.

1.9.1 Hållbarhet inom Oma Sparbank

Bankens hållbarhetsprogram sammanfattas med fyra hållbarhetsteman:

- Banken är närvarande och nära kunden. Det är viktigt med människonära kundbetjäning, som är personlig och lättillgänglig.
- Banken tar hand om sin personal och främjar deras välbefinnande på ett mångsidigt sätt. Dessutom främjas och upprätthålls mångfald på arbetsplatsen samt mångsidiga och hållbara arbetsuppgifter.
- Banken främjar den gemensamma välfärden och är starkt engagerad i att arbeta för det finländska samhällets välfärd.
- Banken främjar hållbar utveckling, som är ett av de styrande perspektiven i finansieringsbesluten. Inom bankens egen verksamhet är målet att kartlägga och minimera utsläppen som orsakas av verksamheten.

Egna mål har fastställts för varje hållbarhetstema. Målen följs upp i den årliga samhällsansvarsrapporten.

Banken har förbundit sig till att följa alla 17 av FN:s mål för hållbar utveckling. Därutöver har banken identifierat de fem viktigaste målen i sin verksamhet som ska integreras i bankens ledarskap, strategi och dagliga operativa verksamhet.

Banken har identifierat klimatförändringens mest

betydande risker och möjligheter inom de olika delarna av verksamhetens värdekedja. Därutöver har banken identifierat verksamhetens viktigaste klimatkonsekvenser och fastställt sätt att på helhetsnivå utvärdera sina åtgärder för att mildra klimatförändringen. Nästan alla av de klimatrelaterade riskerna som påverkar banken är omställningsrisker, som uppstår när ekonomiska aktörer minskar sina utsläpp och övergår till en koldioxidsnål verksamhet.

Banken strävar efter att utveckla sina produkter och tjänster så att de uppmuntrar till hållbar och miljövänlig verksamhet. Placeringsrådgivningens processer har förbättrats så att kunderna kan fatta faktabaserade beslut om produkternas och tjänsternas ESG-faktorer när lagstiftningen färdigställs. Beaktande av hållbarhetsrisker i samband med bankens placeringsrådgivning förväntas inte ge upphov till en betydande negativ inverkan på avkastningen.

I placeringsrådgivningens lämplighetsbedömning tas hänsyn till kundens eller en potentiell kunds hållbarhetspreferenser vid val av rekommenderade finansiella instrument. Med hållbarhetspreferenser avses beaktande av och rapportering om EU-taxonomi (EU) 2020/852, EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (EU 2019/2088) och huvudsakliga negativa konsekvenser, som en del av placeringsrådgivningen.

Bankledningens och personalens ersättningar är förenliga med beaktandet av hållbarhetsrisker.

Mer information finns på bankens webbplats www.omasp.fi.

1.9.2 Hållbarhet inom Sp-Fondbolag

Banken erbjuder sina kunder Sp-Fondbolag Ab:s fonder och fungerar som försäkringsbolaget Sb-Livförsäkring Ab:s ombud.

Sb-Livförsäkring har förbundit sig till att följa Sp-Fondbolags principer för ansvarsfulla placeringar.

Ansvarsfulla placeringar är en viktig del av Sp-Fondbolags placeringsprocess, och bolaget deltar i flera initiativ för ansvarsfull placeringsverksamhet. ESG-faktorer beaktas som en del av beslutsfattandet och analyserna av placeringar. Principerna för ansvarsfulla placeringar fastställs av fondbolagets styrelse. Sp-Fondbolag publicerar varje halvår en hållbarhetsöversikt som finns på fondbolagets webbplats.

Sp-Fondbolag placerar inte i företag som upprepade gånger har brutit mot internationella avtal. Bolaget gör inte heller direkta placeringar i företag som tillverkar eller säljer kontroversiella vapen eller delar av dem. Bolaget utesluter dessutom direkta placeringar i användare och producenter av kol och placerar inte i tobakstillverkare.

Ledningens och personalens ersättningar i fondbolaget är förenliga med beaktandet av hållbarhetsrisker.

Mer detaljerade beskrivningar av Sp-Fondbolags principer för ansvarsfulla placeringar och beaktande av hållbarhetsrisker finns i principerna för ansvarsfulla placeringar och ägarstyrningspolicyn på Sp-Fondbolags webbplats.

2. Kundkategorisering

Enligt lagen om investeringstjänster måste banken som värdepappersförmedlare meddela sin kund om dennes kategorisering som icke-professionell kund, professionell

kund eller godtagbar motpart. Kategoriseringen sker direkt med stöd av lagen och lagen om investeringstjänster innehåller specifika bestämmelser om faktorer som påverkar kategoriseringen. Kundens kategorisering inverkar på investerarskyddets omfattning och vilka procedurbestämmelser som kommer att tillämpas.

Icke-professionell kund

Någon som inte är en professionell kund eller godtagbar motpart. Som investerare kategoriseras kunden som icke-professionell kund, om inte annat följer av lag eller kundkategoriseringen inte har ändrats på kundens begäran. En icke-professionell kund omfattas av det bredaste investerarskyddet.

Professionell kund

Med professionell kund avses en kund som har tillräcklig erfarenhet, kunskap och expertis för att fatta självständiga placeringsbeslut och genomföra en lämplig bedömning av placeringarnas risker.

Följande sammanslutningar betraktas som professionella investerare:

1. Sammanslutningar

En sammanslutning som bedriver verksamhet med verksamhetstillstånd på finansmarknaden eller en reglerad aktör eller jämförbar utländsk sammanslutning som omfattas av myndighetstillsyn:

a) värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag, förvaringsinstitut, börs, värdepapperscentral, clearingorganisation och utländsk clearingorganisation, försäkringsbolag, arbetspensionsförsäkringsbolag, pensionsstiftelse och pensionskassa,

b) sammanslutning som avses i 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten i lagen om investeringstjänster,

c) företag som köper och säljer råvaror och råvaruderivat för egen räkning,

d) annan institutionell placerare.

2. Storföretag

Ett företag som enligt bokslutet för den senast avslutade fullständiga räkenskapsperioden uppfyller två av följande tre krav på bolagsnivå:

a) balansomslutningen är minst 20 000 000 euro,

b) nettoomsättningen är minst 40 000 000 euro,

c) de egna medlen omfattar minst 2 000 000 euro.

3. Stater och deras organ

a) finska staten, Statskontoret

b) landskapet Åland

c) utländsk stat och delstat

d) utländskt organ som sköter statsskuld.

4. Centralbanker

a) Europeiska centralbanken, Finlands Bank, utländsk centralbank,

b) Internationella valutafonden, Världsbanken och en

med dessa jämförbar internationell sammanslutning eller organisation.

5. Andra institutionella placerare vars huvudsakliga syfte är att placera i finansiella instrument, inklusive sammanslutningar som specialiserar sig på värdepapperisering av medel eller andra finansiella transaktioner.

6. Baserat på kundens egen ansökan, enligt följande förutsättningar:

Kundens ansökan är skriftlig.

Kunden uppfyller minst två av följande krav:

- a) kunden har genomfört betydande transaktioner på marknaden i fråga i snitt tio gånger per kvartal under de fyra senaste kvartalen;
- b) värdet av kundens portfölj med finansiella instrument överstiger 500 000 euro;
- c) kunden arbetar eller har minst ett år arbetat yrkesmässigt inom finanssektorn med uppgifter som förutsätter kännedom om planerade transaktioner och tjänster.

Banken har bedömt att kunden har de färdigheter som krävs för att fatta självständiga placeringsbeslut och förstår placeringarnas risker, och banken beviljar kundens ansökan.

Banken meddelar kunden skriftligen att denne inte omfattas av skyddet enligt alla de procedurbestämmelser som avses i 10 kap. i lagen om investeringstjänster och inte heller av ersättningsfondens investerarskydd.

Kunden meddelar banken skriftligen att hen är medveten om att det skydd som procedurbestämmelserna och ersättningsfonden ger upphör att gälla.

Godtagbar motpart

1. Sammanslutningar

En sammanslutning som bedriver verksamhet med verksamhetstillstånd på finansmarknaden eller en reglerad aktör eller jämförbar utländsk sammanslutning som omfattas av myndighetstillsyn:

- a) värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag, förvaringsinstitut, börs, värdepapperscentral, clearingorganisation och utländsk clearingorganisation, försäkringsbolag, arbetspensionsförsäkringsbolag, pensionsstiftelse och pensionskassa,
- b) sammanslutning som avses i 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten i lagen om investeringstjänster
- c) företag som köper och säljer råvaror och råvaruderivat för egen räkning,
- d) annan institutionell placerare.

2. Storföretag

Ett företag som enligt bokslutet för den senast avslutade fullständiga räkenskapsperioden uppfyller två av följande tre krav på bolagsnivå: balansomslutningen är minst 20 000 000 euro,

- a) nettoomsättningen är minst 40 000 000 euro,
- b) de egna medlen omfattar minst 2 000 000 euro.

och som ger sitt uttryckliga samtycke till att betraktas som

godtagbar motpart.

3. Stater och deras organ

- a) finska staten, Statskontoret
- b) landskapet Åland
- c) utländsk stat och delstat
- d) utländskt organ som sköter statsskuld.

4. Centralbanker

- a) Europeiska centralbanken, Finlands Bank, utländsk centralbank,
- b) Internationella valutafonden, Världsbanken och en med dessa jämförbar internationell sammanslutning eller organisation.

Ansökan från en kund som kategoriserats som godtagbar motpart om att betraktas som professionell kund

Förutsättningar:

- a) En godtagbar motpart som avses i punkterna 1, 3 och 4 ovan ansöker skriftligen om att procedurbestämmelserna tillämpas på transaktioner med parten i fråga, antingen allmänt eller på en enskild transaktion.
- b) Banken beviljar kundens ansökan.

Ansökan från en kund som kategoriserats som godtagbar motpart om att betraktas som icke-professionell kund

Förutsättningar:

- a) En godtagbar motpart som avses i punkterna 1, 3 och 4 ovan ansöker skriftligen om att procedurbestämmelserna tillämpas på transaktioner med parten i fråga, antingen allmänt eller på en enskild transaktion.
- b) Banken beviljar kundens ansökan.

Ett skriftligt avtal upprättas om att kunden ska betraktas som icke-professionell kund, i vilket det framgår om detta tillämpas på en eller flera tjänster eller transaktioner eller på en eller flera olika typer av värdepapper eller transaktioner.

Ansökan från en institutionell placerare som på ansökan har kategoriserats som professionell kund, där ansökan gäller att kunden ska betraktas som godtagbar motpart, enligt följande förutsättningar:

Kundens ansökan är skriftlig.

Kunden uppfyller minst två av följande krav:

- a) kunden har genomfört betydande transaktioner på marknaden i fråga i snitt tio gånger per kvartal under de fyra senaste kvartalen;
- b) värdet av kundens placeringsportfölj överstiger 500 000 euro;
- c) kunden arbetar eller har minst ett år arbetat yrkesmässigt inom finanssektorn.

Banken har bedömt att kunden har de färdigheter som krävs för att fatta självständiga placeringsbeslut och förstår placeringarnas risker, och en värdepappersförmedlare beviljar kundens ansökan.

Banken meddelar kunden skriftligen att denne inte omfattas av skyddet enligt alla de procedurbestämmelser som avses i 10 kap. i lagen om investeringstjänster och inte heller av ersättningsfondens investerarskydd.

Kunden meddelar banken skriftligen att hen är medveten om att det skydd som procedurbestämmelserna och ersättningsfonden ger upphör att gälla.

1. Som reglerade aktörer räknas även försäkringsföreningar.
2. Institutionella placerare är bland annat olika specialfinansieringsbolag som inte omfattas av kreditinstitutslagen. Sådana är bland annat Finnvera Abp och Fonden för industriellt samarbete Ab (FINNFUND).
3. Som egna medel räknas bland annat aktie- och andelskapital samt annat motsvarande kapital, överkursfond, fond för verkligt värde, övriga fonder och samlade vinstmedel.
4. Som betydande transaktioner betraktas transaktioner till ett värde av minst 50 000 euro.
5. Vid beräkning av placeringsportföljens värde inräknas också kontanta medel.
6. Som betydande transaktioner betraktas transaktioner till ett värde av minst 50 000 euro.
7. Vid beräkning av placeringsportföljens värde inräknas också kontanta medel.

2.1 Kategoriseringens inverkan på tillämpliga procedurkrav

2.1.1 Icke-professionell kund

Innan skriftligt avtal ingås måste en icke-professionell kund ges avtalsvillkoren och tillräckliga uppgifter om banken och tjänsten som erbjuds.

Även väsentliga förändringar i uppgifterna måste meddelas. Uppgifterna måste ges i en varaktig form så att kunden kan skriva ut eller spara dem. Uppgifterna kan också ges på bankens webbplats, ifall kunden har gett sitt samtycke till detta.

Bedömning av ändamålsenlighet:

När banken erbjuder förmedling av order till en icke-professionell kund måste banken begära information av kunden om dennes investeringserfarenhet och investeringskunskap om det finansiella instrumentet eller investeringstjänsten i fråga samt hållbarhetspreferenser för att kunna bedöma om det finansiella instrumentet eller tjänsten är ändamålsenligt för kunden. Banken har rätt att lita på informationen som kunden överläter.

Om banken anser att det finansiella instrumentet eller tjänsten inte är ändamålsenlig för kunden, måste banken meddela detta till kunden. Banken måste även berätta för kunden ifall den inte kan bedöma det finansiella instrumentets eller tjänstens ändamålsenlighet för kunden på grund av att kunden inte har gett alla nödvändiga uppgifter som behövs för bedömningen. Om det är fråga om att på kundens initiativ utföra eller förmedla en order relaterad till ett okomplicerat finansiellt instrument som avses i lagen behöver en ändamålsenlighetsbedömning inte göras.

Bedömning av lämplighet:

En bank som erbjuder investeringsrådgivning och förmögenhetsförvaltning, måste innan den erbjuder en investeringstjänst skaffa tillräckliga uppgifter om kundens ekonomiska ställning, investeringserfarenhet och investeringskunskap om investeringstjänsten eller det finansiella instrumentet i fråga, placeringsmål samt hållbarhetspreferenser för att banken ska kunna rekommendera lämpliga finansiella instrument och tjänster till kunden. Banken har rätt att lita på informationen som kunden överläter.

Banken ska utifrån ovannämnda uppgifter som den skaffat bedöma ifall det givna rådet eller den erbjudna tjänsten motsvarar kundens placeringsmål och hållbarhetspreferenser samt om kunden klarar av att bära en eventuell finansiell risk och om kunden har nödvändig investeringserfarenhet och investeringskunskap för att förstå riskerna med den rekommenderade åtgärden. Om banken inte får tillräckliga uppgifter, får den inte rekommendera placeringsstjänsten eller det finansiella instrumentet i fråga till kunden. Banken kan själv bedöma vilken betydelse den lägger på att kunden inte lämnar alla nödvändiga uppgifter för att bedöma lämpligheten.

2.1.2 Professionell kund

En professionell kund måste ges en allmän beskrivning över arten av de finansiella instrument som omfattas av tjänsten och de typiska riskerna som är förknippade med dem, ifall det är nödvändigt med hänsyn till kundens placeringserfarenhet.

Bedömning av lämplighet:

En bank som erbjuder investeringsrådgivning och förmögenhetsförvaltning måste innan den erbjuder en investeringstjänst skaffa tillräckliga uppgifter om kundens ekonomiska ställning och placeringsmål samt hållbarhetspreferenser för att banken ska kunna rekommendera lämpliga finansiella instrument eller tjänster till kunden.

Banken har rätt att lita på informationen som kunden överläter. Banken ska utifrån ovannämnda uppgifter som den skaffat bedöma ifall det givna rådet eller den erbjudna tjänsten motsvarar kundens placeringsmål och hållbarhetspreferenser. Om banken inte får tillräckliga uppgifter, får den inte rekommendera placeringsstjänsten eller det finansiella instrumentet i fråga till kunden. Banken kan själv bedöma vilken betydelse den lägger på att kunden inte lämnar alla nödvändiga uppgifter för att bedöma lämpligheten.

2.1.3 Godtagbar motpart

En godtagbar motpart kan skriftligen begära av banken att procedurbestämmelserna avsedda till skydd för investeraren ska tillämpas på transaktioner med den, antingen allmänt eller på en enskild transaktion. Banken bedömer från fall till fall om den godkänner begäran som framställts. I övriga fall tillämpas inte procedurbestämmelserna och bestämmelserna om skydd för investerare på godtagbara motparter.

3. Principer för utförande av order

I principerna för förmedling av order beskrivs de förfaringssätt som banken efterlever när den förmedlar vidare sina kunders order avseende finansiella instrument för genomförande, för att uppnå bästa möjliga resultat för kunden med hänsyn till de omständigheter som är relevanta för förmedlingen av ordern.

För att uppnå det bästa möjliga resultatet för kunden beaktar banken följande saker: Det finansiella instrumentets pris, kostnader för verkställandet av ordern, hur länge det tar att verkställa ordern samt sannolikheten för att ordern verkställs, orderns storlek och art.

3.1 Finansiella instrument med vilka man inte regelbundet handlar med på organiserade handelsplatser

Med finansiella instrument som man inte handlar med regelbundet på någon handelsplats, som en reglerad marknad, i en multilateral eller organiserad handelsplattform, handlar man bilateralt mellan handelspartnerna (OTC-handel). Det är dock också möjligt att handla med dessa finansiella instrument på handelsplatser.

Sådana finansiella instrument är till exempel masskuldebrevslån, penningmarknadsinstrument, strukturerade placeringsprodukter och andra finansiella instrument skapade av banken eller andra. Om det finansiella instrumentet inte är föremål för handel på handelsplatsen eller man inte handlar med den regelbundet på handelsplatsen, utförs ordern utanför handelsplatsen som en OTC-handel. I sådana fall skaffar man en prisoffert på det finansiella instrumentet till kunden från en sådan tredje part som utför OTC-handel men det finansiella instrumentet i fråga.

3.2 Fondandelar

Banken utför den fondorder som kunden ger genom att leverera ordern till fondbolaget eller genom att förmedla ordern till en värdepappersförmedlare eller annan förmedlare, som verkställer ordern genom att leverera den till fondbolaget.

Ordern verkställs i enlighet med gällande stadgar för den placeringsfond som är föremål för ordern.

3.3 Konsekvenser av störningar på marknader eller i system

Banken har rätt att tillfälligt avvika från dessa verksamhetsprinciper i händelse av störningar på marknader eller i system. Vid störningar ska banken vidta skäliga åtgärder för att uppnå bästa möjliga resultat för kunden med hänsyn till omständigheterna.

3.4 Uppföljning

Bankens vid var tid gällande riktlinjer för utförande av order finns tillgängliga på adressen omasp.fi. Banken bedömer regelbundet sina verksamhetsprinciper avseende utförande av order samt innehållet och ändamålsenligheten i sina arrangemang för utförande av order. Banken meddelar om väsentliga förändringar i sina verksamhetsprinciper på sin webbplats. Ändringar och uppdateringar träder i kraft den dag som de publiceras på webbplatsen.

4. Information om finansiella instrument och risker relaterade till dem

Nedan presenteras de vanligaste riskerna relaterade till finansiella instrument (investeringsobjekt). Redogörelsen omfattar inte alla potentiella risker som är relaterade till de beskrivna instrumenten. Införskaffande av finansiella instrument förknippas alltid med en ekonomisk risk. Avkastningen kan utebli och det placerade kapitalet kan förloras delvis eller helt. Innan ett investeringsbeslut fattas har kunden skäl att sätta sig in i investeringsmarknaden och olika finansiella instrument samt övriga investeringsalternativ för att förstå riskerna relaterade till placeringen och deras eventuella konsekvenser för kundens egen

ekonomiska situation. Kunden ansvarar själv för sina egna investeringsbeslut och riskerna förknippade med dem.

Investering sker alltid på kundens ansvar.

Aktier

En aktie är en andel i ett bolags aktiekapital. En aktieägare har beslutanderätt i bolagsstämman och rätt till eventuella dividender som bolaget betalar ut.

Aktiernas avkastning består av dividender och eventuell värdeökning på aktien. Flera faktorer påverkar aktiens värde och kursutvecklingen, bl.a. aktiens utbud och efterfrågan, bolagets bransch, bolagets framtidsutsikter och bedömningar av dem, den allmänna marknadssituationen, konjunkturer, den gällande räntenivån och politiska beslut.

Aktierna kan delas in i offentligt noterade aktier och onoterade aktier. Endast offentligt noterade aktier handlas på börsen.

Aktiens värde kan vanligtvis svänga kraftigt och det är möjligt att rentav förlora hela det investerade kapitalet, men avkastningsmöjligheterna kan också vara stora. De största riskerna är relaterade till aktiernas prisfluktuationer och handelns omfattning. Risken relaterad till likviditeten är särskilt stor i onoterade aktier.

Vid förutseende av risker är det väsentligt att samla in information om bolaget i fråga. Aktieplaceringarnas risk kan minskas genom att sprida investeringen över flera olika aktier samt att utöver aktier även placera i räntemarknaden.

4.1 Placeringsfonder

I en placeringsfond samlas olika investerarens tillgångar in och placeras i flera placeringsobjekt, som tillsammans formar en placeringsfond. Fonden är uppdelad i fondandelar av jämbördig storlek. Placeringsfonden ägs av de personer, samfund och stiftelser som har investerat i den i proportion till det investerade beloppet. Ett fondbolag förvaltar placeringsfondens medel och en professionell portföljförvaltare sköter om placeringsverksamheten.

Olika typer av fonder är till exempel aktiefonder, räntefonder och blandfonder.

Specialplaceringsfonder kallas fonder som har rätt att avvika från investeringsbegränsningarna i lagen om placeringsfonder, t.ex. när det gäller spridning, risktagande och rutiner för teckning och inlösen.

Bland annat hävstångs- och indexfonder samt fondandelsfonder klassas som specialplaceringsfonder.

Fondens värde bestäms regelbundet, vanligtvis dagligen och grundar sig på kursutvecklingen för de finansiella instrument som ingår i fonden (t.ex. aktier, ränteplaceringar). Värdet på fondandelarna som placeraren innehar kan därmed stiga eller sjunka och placeraren kan även förlora en del av sina placerade medel. Därmed finns det alltid risk förknippad med fondsparande. De vanligaste riskerna förknippade med placeringsfonder är marknadsrisk, företagsrisk, ränterisk och valutarisk.

Riskenivån på placeringsfonder varierar beroende på typ av fond och det råder också stora skillnader i risktagandet

för fonder av samma typ. Principerna för fondens placeringsverksamhet och placeringsobjekten framkommer ur respektive fondprospekt och stadgar. Kunden ska ta del av stadgarna, fondprospekten och prislistan.

4.2 Masskuldebrevslån

Masskuldebrevslån är t.ex. skuldebrevslån som ges ut av staten, kommuner, offentliga samfund eller företag till allmänheten som ett placeringsobjekt. Masskuldebrevslån är antingen med säkerheter eller utan. Masskuldebrevslån utan säkerheter, som har en sämre förmånsrätt än emittentens övriga förbindelser, kallas för debenturlån. Masskuldebrevslånen delas vanligtvis in i ränteavkastande och s.k. indexlån, där avkastningen beror på utvecklingen för en fastställd underliggande tillgång (t.ex. aktieindex).

I ett indexlån med kapitalskydd förlorar placeraren inte sitt nominella kapital på grund av en eventuell oförmålig utveckling av referenstillgången utan emittenten betalar tillbaka lånet efter att lånetiden har löpt ut. Kapitalskydd innebär dock inte att indexlånet skulle omfatta något särskilt skydd som skiljer sig från masskuldebrevslån för återbetalning av det nominella kapitalet. Vid placeringsbeslut ska placeraren med andra ord ta hänsyn till solvensen för indexlånets emittent och den tillhörande risken.

Lånespecifika risker och grunder för beräkning av avkastning fastställs i respektive låns villkor. Kunden ska ta del av lånets villkor och ta hänsyn till faktorer som påverkar avkastningen såsom räntebärandningsgrunder, avkastningskoefficienter, emissionskurs och teckningsprovision.

4.3 Derivatavtal och warrant

Ett derivat är ett finansiellt instrument vars värde baserar sig på värdet hos en underliggande tillgång, t.ex. värdepapper, index, valuta, råvara eller rättighet. Med derivatavtal strävar man efter att skydda sig mot eller att utnyttja värdeförändringar i den underliggande tillgången. Optioner, futurer, terminer och ränte-/valutaväxlingsavtal är derivat.

En warrant är ett derivat i värdepappersform som man handlar med på börsen. Med en warrant får placeraren rätt att köpa eller sälja en underliggande tillgång (t.ex. aktie, index, råvara) en viss dag till ett visst pris. Placerarens största möjliga förlust är det kapital som har placerats i warranten. De vanligaste riskerna förknippade med warrant är marknadsrisk, hävstångsrisk, kreditrisk och valutarisk (se nedan).

Prisförändringarna i derivat kan vara omfattande och fluktuationen större än i underliggande tillgångar. Både vinst och förlust kan vara större än direkta investeringar som gjorts i underliggande tillgångar. Vissa derivatavtal kan orsaka placeraren andra skyldigheter (t.ex. krav på säkerhet) och kostnader än anskaffningspriset.

Vid behov ska kunden reda ut risker förknippade med derivat tillsammans med en oberoende expert på derivatavtal.

4.4 Penningmarknadsprodukter

Penningmarknadsprodukter är ränteavkastande, kortfristiga finansiella instrument som varar mindre än ett år. De ges ut av bl.a. staten (statsskuldförbindelser), kommuner (kommuncertifikat), banker (placeringscertifikat) och företag (företagscertifikat). Penningmarknadsprodukternas vanligaste risker är risk som beror på fluktuationer i

räntenivån och lånetiden (ränterisk) samt risken relaterad till emittentens eller depositionstagarens solvens (kreditrisk). Kreditrisken är större i placeringsobjekt var emittentens kreditbetyg är lågt.

4.5 Förmögenhetsförvaltningsavtal

Med förmögenhetsförvaltning avses skötsel av finansiella instrument utifrån ett skriftligt avtal som har ingåtts med en kund. Kunden ger förmögenhetsförvaltaren fullmakt över placerandet antingen helt eller delvis. Det viktigaste av de överenskomna tillvägagångssätten i avtalet är önskad risknivå, som fastställer avkastningsförväntningen utifrån vilken förmögenhetsförvaltaren fattar placeringsbeslut. Olika risknivåer och placeringsstrategier för dem ska redas ut noggrannare tillsammans med en expert inom förmögenhetsförvaltning.

Kunden ansvarar alltid för placeringsverksamhetens ekonomiska följder.

4.6 LS-pensionsavtal

Ett LS-pensionsavtal är ett avtal som banken erbjuder för bundet långsiktigt sparande. Utbetalning av sparmedlen till kunden börjar när hen uppnår pensionsåldern som berättigar till ålderspension i enlighet med den vid tidpunkten gällande lagen om pension för arbetstagare, och fortsätter 10 år, ifall kunden inte skriftligt anmäler annat senast en månad innan den första betalningstransaktionen. LS-pensionsavtalet kan omfatta både kontoprodukter och fonder. Sparmedlen kan betalas tillbaka innan kunden har uppnått åldern för ålderspension enligt lagen om pension för arbetstagare endast på grund av kundens arbetslöshet som varat i minst ett år, bestående arbetsförmåga, partiell arbetsförmåga, makes död eller skilsmässa.

4.7 Beskattning av investeringsprodukter

Kunden bör notera att köp, innehav och försäljning av finansiella instrument medför skattepåföljder. Redan innan ett investeringsbeslut fattas är det bra för kunden att vara medveten om ett eventuellt investeringsbesluts skattepåföljder.

Mer information om beskattning på Skatteförvaltningens webbplats www.vero.fi.

5. Kundtjänst och rättsskydd

I frågor relaterade till investeringstjänsten ska kunden alltid i första hand kontakta bankens kundtjänst. Vid konflikt-situationer försöker man alltid i första hand att hitta en lösning genom förhandling. Om förhandlingen ändå inte leder till någon lösning, kan kunden be om hjälp av Försäkrings- och finansrådgivningen för att lösa tvisten eller be att ärendet tas upp i Värdepappers- eller Banknämnden för behandling.

Försäkrings- och finansrådgivningen, Porkalagatan 1, 00180 Helsingfors, tfn 09 685 0120, e-post: info@fine.fi

Konsumenttvistenämnden, PB 306, 00531 Helsingfors, tfn 029 566 5200, e-post: kril@oikeus.fi.

6. Olika riskbegrepp gällande finansiella instrument

Nedan finns en kort beskrivning över de vanligaste riskerna relaterade till finansiella instrument.

Emittentrisk: Risken orsakas av emittentens, borgensmannens eller motpartens oförmåga att uppfylla sina

åtaganden, t.ex. oförmåga att betala tillbaka ränta eller kapital i enlighet med avtalsvillkoren.

Marknadsrisk: Risken orsakas av allmän eller delvis försvagning av placeringsobjektets marknad (t.ex. Finlands aktiemarknad).

Ränterisk: Risken uppstår på grund av fluktuerande räntenivåer. Placeringsobjektet kan förlora sitt värde på grund av att räntan ändras. Ränterisk är en omfattande risk särskilt för de som placerar i masskuldebrevslån. Det relativa värdet för ett masskuldebrevslån med fast ränta sjunker när räntenivån stiger. Ränteavkastningen för ett masskuldebrevslån med rörlig ränta går inte att förutsäga.

Volatilitetsrisk: Volatilitet innebär att placeringsobjektets pris/värde sjunker eller stiger snabbt.

När volatiliteten ökar, stiger även möjligheten för förlust eller vinst, eftersom det kan råda stor skillnad mellan köp- och försäljningspriset.

Valutarisk: Finansiella instrument fastställda i utländsk valuta är förknippade med valutakursrisk som orsakas av fluktuationer i valutakurserna. Värdet för ett placeringsobjekt bundet till utländsk valuta (t.ex. en fondandel) sjunker om värdet på valutan i fråga försvagas.

Likviditetsrisk: Köp och försäljning av ett finansiellt instrument kan vara svårt på en viss tidpunkt. Risken påverkas främst av utbud och efterfrågan på det finansiella instrumentet samt andra faktorer, exempelvis marknadsstörningar.

Beskattningsrisk: Lagstiftning eller rättspraxis gällande beskattning av placeringsobjektet kan ändras. Även placerarspecifika skattepåföljder kan gälla placeringarna. Innan ett investeringsbeslut fattas ska kunden reda ut skatteinformationen relaterad till placeringsobjektet.

Företagsrisk: En risk relaterad till aktiebundna finansiella instrument som orsakas av osäkerheten om den ekonomiska framgången för ett företag som utgör placeringsobjektet.